

[Henning Philipsen.]

minister indgår aftaler på den danske stats vegne, så er det ganske klart under forudsætning af parlamentets godkendelse. Jeg tror for så vidt, hr. Ninn-Hansen er enig med mig heri, men jeg ville bare godt være helt sikker på, at jeg ikke har misforstået hr. Ninn-Hansen.

Hr. Adam Møller var jo meget stærkt inde på — jeg tror nok, det mest var direkte henvendt til hr. Bilgrav-Nielsen — et spørgsmål om at tage hensyn til sin valgkreds. Der skal jeg være meget blid over for hr. Adam Møller og sige, at det havde naturligvis været nemt, hvis man nu var valgt på Saltholm. Så var der jo grænser for, hvor stor valgkredsen ville være i den sag.

Så bliver jeg nødt til at gøre et par bemærkninger i anledning af de venlige bemærkninger, bl. a. hr. Bilgrav-Nielsen har gjort til såvel mig som mit parti, nemlig dette, at vi nu i SF skulle have præsteret nytænkning. Nu er det jo ikke noget, der er usædvanligt for os, det synes jeg nok jeg lige vil tilføje, men det er måske mere usædvanligt for os, at hr. Bilgrav-Nielsen har bemærket det, og det takker vi for. Men lad mit svar til hr. Bilgrav-Nielsen også være et svar til hr. Ipsen fra fremskridtspartiet, der gør opmærksom på, at vi har efterlyst nogle tal. Vi har ikke kun efterlyst tal, men — hvad jeg udtrykkelig i mit første indlæg gjorde opmærksom på — tal, som gav udtryk for, om den operationelle frekvens — hvis jeg nu skal prøve på at blive helt i luftfartssproget — nu også var i overensstemmelse med de forudsætninger, som man havde lagt til grund for beflyvningen, altså for starter og landinger på den kommende Saltholm lufthavn. Der ligger heri fra min side i hvert fald ingen afstandtagen fra et Saltholm-projekt. Men jeg synes, det er rimeligt, vi får alle nødvendige oplysninger såvel som en hel del flere oplysninger i forbindelse med en gennemførelse, henholdsvis en forkastelse. Jeg synes, det er ganske rimeligt, at disse tal, disse oplysninger, nu indgår i det udvalgsarbejde, der skal præsteres oven på denne debat.

Ib Christensen (DR):

Den 9. august fremlagde retsforbundet i arbejdsmarkedsudvalget et notat om øjeblikkelige langsigtede foranstaltninger til

fremme af beskæftigelsen, og blandt de ting var en fremskyndelse af Storebæltsbroen. Jeg nævner kun dette som udtryk for, at der i folketinget også fra mit partis side, i øvrigt fra alle partiers side, er en vilje til at prøve at løse beskæftigelsesproblemerne, og at der altså også i forbindelse med de store trafikinvesteringer, vi her taler om, i det begrænsede omfang — og her har debatten i dag jo været nøgtern — der er tale om, at disse veje kan løse beskæftigelsesproblemerne, er vilje til også at gå i gang hermed.

Hvis hr. Kampmann skulle få ret i sine forudsigelser af, at den svenske trafikminister vilje afvise en ny forhandling, hvis folketinget forkaster denne ratifikation, så er der jo i hvert fald ingen svenskere eller andre, der kan hindre os i, hvis der i øvrigt er flertal herfor, at gå i gang med Storebæltsprojektet. Men jeg tror ikke, hr. Kampmann får ret i denne forudsigelse.

Jeg forestiller mig, at det, man gør fra den svenske regerings side, er at lægge den yderste grad af pression på det danske folketing for at få denne ratifikationsaftale igennem, og det er da ganske legitimt. Jeg tror, at situationen vil blive erkendt fra svensk side, at den er en anden, den dag dette forhåbentlig er faldet i folketinget.

Trafikministeren kom nu med nye tal, og det er jo karakteristisk, at prognoserne må jo revideres løbende. Der bliver færre operationer, der bliver et ringere passagerertal, end man havde forudset. Tallene går altså nedad, men i retning af, hvad det koster at anlægge og drive lufthavnen, går tallene altså opad, og nu er vi altså nået til et tal på 7 mia kr. med en forrentning på 12 pct., der jo i sig selv ligger i underkanten af den reelle rente.

Jeg synes, at dette nye tal endnu en gang understreger nødvendigheden af, at man beder nogle uafhængige trafikøkonomer og trafikplanlæggere om at komme med en vurdering, således at vi ikke har så tilsyneladende ufuldstændige og ensidige vurderinger af disse ting. Det må da i hvert fald være en minimumsbetingelse, folketingetsudvalget må kunne kræve, at man opfordrer uafhængige sagkyndige til virkelig at vurdere de reelle ting i denne sag, herunder også en cost-benefit analyse som den, hr. Lembourg efterlyste.

Med hensyn til folkeafstemningsproble-